

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)  
w dniu 20 sierpnia 2014 r. – Polkomtel Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji  
Elektronicznej**

**(Sprawa C-397/14)**

(2014/C 431/14)

*Język postępowania: polski*

**Sąd odsyłający**

Sąd Najwyższy

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Polkomtel Sp. z o.o.

*Strona pozwana:* Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

*Uczestnik postępowania:* Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (obecnie Orange Polska S.A. w Warszawie)

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 28 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) <sup>(1)</sup>, w brzmieniu pierwotnym, należy interpretować w ten sposób, że dostęp do numerów niegeograficznych należy zapewnić nie tylko użytkownikom końcowym z innych Państw Członkowskich, ale także użytkownikom końcowym z Państwa Członkowskiego danego operatora publicznej sieci łączności z tym skutkiem, że ocena realizacji tego obowiązku przez krajowy organ regulacyjny podlegałaby wymogom wynikającym z zasady efektywności prawa unijnego oraz zasady pronijnej wykładni prawa krajowego?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, czy art. 28 dyrektywy 2002/22 w związku z art. 16 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że do realizacji obowiązku, o którym mowa w pierwszym z tych przepisów, może zostać wykorzystany tryb postępowania przewidziany dla krajowych organów regulacyjnych w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) <sup>(2)</sup>?
- 3) Czy art. 8 ust. 3 dyrektywy 2002/19 w związku z art. 28 dyrektywy 2002/22 i art. 16 Karty Praw Podstawowych, bądź art. 8 ust. 3 dyrektywy 2002/19 w związku z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/19 i art. 16 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że w celu zapewnienia użytkownikom końcowym krajowego operatora publicznej sieci łączności dostępu do usług wykorzystujących numery niegeograficzne świadczonych w sieci innego krajowego operatora, krajowy organ regulacyjny może określić zasady rozliczania operatorów z tytułu rozpoczęcia połączenia poprzez wprowadzenie stawek za zakańczanie połączenia ustalonych dla jednego z tych operatorów w zależności od ponoszonych kosztów na podstawie art. 13 dyrektywy 2002/19, w sytuacji gdy operator proponował zastosowanie takiej stawki w toku zakończonych fiaskiem negocjacji prowadzonych w wykonaniu obowiązku określonego w art. 4 dyrektywy 2002/19?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 108 s.51; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 029 P. 367 – 393

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 108 s.7; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 029 P. 323 – 336

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2014 r. w sprawie T-372/11  
Basic AG Lebensmittelhandel przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego  
(znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 sierpnia 2014 r. przez Basic AG Lebensmittelhandel**

**(Sprawa C-400/14 P)**

(2014/C 431/15)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Basic AG Lebensmittelhandel (przedstawiciele: D. Altenburg, T. Haug, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Repsol YPF, SA.

### Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2014 r. (sprawa R-372/11) i przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie kwestionuje dokonaną przez Sąd interpretację definicji „usług dystrybucji”, która prawnego punktu widzenia stanowi kwestię wstępną w ocenie podobieństwa usług. Wnoszący odwołanie konsekwentnie stoi na stanowisku, że Sąd przyjął niewłaściwy sposób postrzegania jako podstawę swojej późniejszej oceny dotyczącej prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych.

Wnoszący odwołanie pragnie zaznaczyć, że podstawową funkcją Trybunału jest zapewnienie jednolitego rozumienia pojęcia i zakresu rozpatrywanych usług (wyroki: *Praktiker*, C-418/02, pkt 33; *Zino Davidoff i Levi Strauss*, sprawy połączone od C-414/99 do C-416/99, pkt 42, 43) oraz wyroku „*IP-Translator*” (C-307/10, z dnia 19 czerwca 2012 r.), przy czym „*konieczne jest, by towary i usługi dały się zdefiniować w obiektywny sposób, tak aby znak towarowy mógł pełnić funkcję wskazania pochodzenia*”, i wnosi do Trybunału, o przedstawienie „*wystarczająco precyzyjnej i jasnej*” definicji „*usług dystrybucji*”.

W opinii wnoszącego odwołanie usługa „dystrybucja” ma bardzo wąski zasięg i obejmuje jedynie czynności „transportu; pakowania i składu towarów”, natomiast w jej zakres nie wchodzi usługi „handlu detalicznego i hurtowego”. Wnoszący odwołanie wskazuje ponadto, że Trybunał wyjaśnił w wyroku *Praktiker*, że celem „handlu detalicznego” (klasa 35) jest, w przeciwieństwie do usług należących do klasy 39 – sprzedaż towarów konsumentom, przy czym działania te polegają „*w szczególności na wyselekcjonowaniu asortymentu towarów oferowanych do sprzedaży oraz na zaproponowaniu różnych świadczeń, mających na celu skłonienie konsumenta do zawarcia umowy sprzedaży z zainteresowanym kupcem, a nie z jego konkurentem*”.

Zdaniem wnoszącego odwołanie ogólne zaklasyfikowanie „dystrybucji” do klasy 39 klasyfikacji nicejskiej nie może pozostać nieuwzględnione, ponieważ Trybunał wyraźnie oparł swoją argumentację w wyroku *Praktiker* na uwadze wyjaśniającej do klasy 35 (sprawa C-418/02, pkt 36).

Z tego też względu należy uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę Sądowi celem ponownego rozpoznania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšším soudem České republiky (Republika Czeska) w dniu 25 sierpnia 2014 r. – Marie Matoušková Martinus, specjalny urzędnik sądowy nadzorujący postępowanie spadkowe przeciwko Mishy Martinusowi i Elisabeth Jekaterinie Martinus, reprezentowanym przez kuratora, Davida Sedláka oraz Benowi Jeriělowi Eljadzie Martinusowi**

**(Sprawa C-404/14)**

(2014/C 431/16)

Język postępowania: czeski

### Sąd odsyłający

Nejvyšším soudem České republiky